

Sygnatura akt VII U 1043/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Głowacka-Damaszko

Protokolant: Rafał Wyrwa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 marca 2013 r. w J.

odwołania A. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 06 lipca 2012 r., znak: (...)

w sprawie A. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do emerytury

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 06 lipca 2012 r., znak: (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy A. H. prawo do emerytury od dnia 09 czerwca 2012 r. w związku wykonywaniem pracy w warunkach szczególnych.

Sygn. akt VII U 1043/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 06.07.2012 r. (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił A. H. prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227) oraz przepisów rozporządzenia z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r. Nr 8, poz.43 ze zm.), w związku z niespełnieniem przez wnioskodawcę przesłanki 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy kwestionując przedłożone przez wnioskodawcę świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie uwzględnił jako okresów pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia:

- w G. R. S. P. w L. od 01.08.1976 r. do 31.08.1995 r.,

- w Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. (...) w L. od 01.09.1995 r. do 31.12.1998 r.

A. H. wniósł od powyższej decyzji odwołanie domagając się przyznania prawa do emerytury w związku z wykonywaniem pracy w szczególnych warunkach w kwestionowanych przez organ rentowy okresach zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. H. urodzony (...) był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 01.09.1971 r. do 31.08.1995 r. w G. R. S. P. w L., zaś w okresie od 01.09.1995 r. do 29.02.2000 r. w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z o.o. w L..

W powyższym czasie, w okresach: od 01.08.1976 r. do 31.12.1979 r. oraz od 01.05.1985 r. do 31.12.1998 r. wnioskodawca pracował na stanowisku spawacza, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonując jedynie prace spawalnicze wykonując wszelkiego rodzaju elementy konstrukcji stalowych na zamówienie innych przedsiębiorstw, w tym na potrzeby elektrowni (...) w B..

/dowód: świadectwo pracy z dnia 31.08.1995 r. – k.8 akt emerytalnych;

świadectwo pracy z dnia 29.02.2000 r. – k.10 akt emerytalnych;

świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych z dnia 28.02.2000

r. – k.11 akt emerytalnych;

akta osobowe wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w G. R.

SP w L., w tym: umowa o pracę z 01.08.1976 r. (k.23), arkusz

oceny (k.26), angaże, w tym z 04.06.1985 r. (k.38, 42-47), karty obiegowe;

zeznania E. F. – e-protokół z dnia 05.03.2013 r. 00:05:27

i dalej;

zeznania J. P. – e-protokół z dnia 05.03.2013 r. 00:28:23 i

dalej/

W dniu 12.06.2012 r. A. H. złożył wniosek o emeryturę, który decyzją z dnia 06.07.2012 r. organ rentowy rozpoznał odmownie.

/dowód: wniosek – k.1 akt emerytalnych;

decyzja – k.14 akt emerytalnych ZUS/

Wnioskodawca nie pozostaje w zatrudnieniu, nie przystąpił do OFE, a także na dzień 01.01.1999 r. udokumentował łączny okres składkowy i nieskładkowy wynoszący ponad 25 lat.

/bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd zważył, iż zgodnie z art.184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnił warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat, dla mężczyzn,

- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa,

- rozwiązał stosunek pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem,

- w dniu 01.01.1999 r. osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat dla mężczyzn, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy wynoszący co najmniej 15 lat.

W myśl § 1 wskazywanego wyżej rozporządzenia pracownikami wykonującymi prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, są pracownicy wykonujący prace wymienione w § 4-15 oraz w wykazach stanowiących załączniki do rozporządzenia. Także właściwi ministrowie ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy wnioskodawca A. H. posiada co najmniej 15 letni staż pracy w warunkach szczególnych określonych w przepisie art.32 ust.2 ustawy o emeryturach i rentach. Sąd zważył przy tym, że organ rentowy kwestionował prawidłowość sporządzenia przedstawionych przez wnioskodawcę świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

W powyższym zakresie można zatem zauważyć, że istotnie, co do zasady, w myśl § 2 ust.2 ww. rozporządzenia, okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. Niemniej jednak, biorąc pod uwagę, że w postępowaniu sądowym możliwe jest dowodzenie zatrudnienia w szczególnych warunkach także za pomocą innych środków niż przed organem rentowym (por. uchwała SN z 27.05.1985 r., III UZP 5/85; uchwała SN z 21.09.1984 r., III UZP 48/84) Sąd dopuścił dodatkowo dowody z akt osobowych wnioskodawcy oraz z zeznań świadków. Przeprowadzone w ten sposób postępowanie wykazało, że wnioskodawca posiada co najmniej 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych. Sąd stał przy tym na stanowisku, że o pracy w szczególnych warunkach decyduje przede wszystkim jej charakter, a nie nazewnictwo oraz restrykcyjne podejście do wykazujących ją środków dowodowych.

Zdaniem Sądu z zeznań świadka J. P.zatrudnionego z wnioskodawcą w jednym warsztacie i znającego sposób organizacji pracy w G. R.SP w L.(dawniej: Państwowym (...)i Kombinacie (...)) wynika, że prac spawalniczych w zakładzie produkcyjnym (...) było na tyle dużo, że spawacze zajmowali się tylko i wyłącznie tymi pracami. Gospodarstwo to realizowało bowiem zamówienia na wykonanie elementów konstrukcji stalowych na rzecz innych przedsiębiorstw, w tym przede wszystkim na rzecz Elektrowni (...)w B..

Sąd ostrożnie oceniał jednak zeznania świadków E. F.oraz M. M.. Oceniając zeznania M. M.Sąd nie mógł nie brać pod uwagę okoliczności, iż w toczącym się przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze postępowaniu w sprawie o sygn. akt VII U 1235/12 z odwołania E. K.o prawo do wcześniejszej emerytury z uwagi na pracę w warunkach szczególnych M. M.wskazywał, że oprócz prac spawalniczych spawacze wykonywali też inne czynności, jak chociażby prace pomocnicze. W obecnym postępowaniu świadek ten podawał natomiast jednoznacznie, że prace o innym charakterze niż spawalniczy zdarzały się jedynie sporadycznie z uwagi na dużą ilość pracy przeznaczanej jedynie dla spawaczy. Z powyższych względów Sąd nie mógł opierać się na zeznaniach M. M.dotyczących charakteru pracy wnioskodawcy. Odnosząc się w dalszej kolejności do zeznań E. F.Sąd zwrócił natomiast uwagę, że świadek ten w okresie zatrudnienia w G. R. nie miał codziennego kontaktu z wnioskodawcą, ponieważ jako kierowca wykonywał swoje obowiązki również poza terenem zakładu. Stąd wiedza tego świadka na temat rodzaju i wymiaru wykonywanej przez wnioskodawcę pracy była ograniczona, zaś jego zeznania w tym zakresie Sąd mógł potraktować jedynie uzupełniająco.

Tym niemniej, mając na względzie charakter działalności zakładu produkcyjnego G. R. w L., Sąd nie znalazł co do zasady podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań świadka J. P., który podawał, iż wnioskodawca, w okresach kiedy pracował na stanowisku spawacza stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał jedynie czynności spawalnicze. Sąd ponadto miał jednak na uwadze dokumentację osobową wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w G.

R.w L., z której w sposób jednoznaczny wynikało, że wnioskodawca pracował na stanowisku spawacza w okresach od 01.08.1976 r. do 31.12.1979 r. (tj. 3 lata i 5 miesięcy) oraz od 01.05.1985 r. do 31.08.1995 r. (tj. 10 lat i 4 miesiące). W pozostałych okresach: tj. do 31.07.1976 r. wnioskodawca pracował na stanowiskach monter a i mechanika, zaś w okresie od 01.01.1980 r. do 30.04.1985 r. stanowisko wnioskodawcy określane było również jako stanowisko monter a bądź monter a – spawacza. W ocenie Sądu z powyższych względów także okresu od 01.01.1980 r. do 30.04.1985 r. nie można było uznać jako pracy na stanowisku spawacza wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu.

Jako okres pracy w warunkach szczególnych Sąd uznał okres zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z o.o. w L.. Okoliczność wykonywania pracy spawacza stale i w pełnym wymiarze czasu pracy potwierdzili zgodnie świadkowie E. F., który w tym okresie miał już codzienny kontakt z wnioskodawcą, pracując z nim w jednym warsztacie oraz J. P.. Organ rentowy nie kwestionował przy tym charakteru pracy wnioskodawcy w powyższym okresie, a jedynie prawidłowość przedstawionego na tę okoliczność świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu, praca wnioskodawcy na stanowisku spawacza pokrywała się zatem z pracą określoną w wykazie A dziale XIV poz.12 wykazu stanowiącego załącznik do rozporządzenia RM z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, tj. pracą przy spawaniu oraz wycinaniu elektrycznym i gazowym. Wskazywanie natomiast dalszych przepisów branżowych należało uznać za zbędne. Sąd zważył bowiem, że są to przepisy już nieobowiązujące, mające obecnie jedynie charakter pomocniczy, istotny dla celów interpretacyjnych, a nie prawny. Ponownie podkreślić można, że o pracy w szczególnych warunkach decyduje przede wszystkim jej charakter, a nie nazewnictwo czy restrykcyjne podejście do wykazujących ją środków dowodowych.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał, że wnioskodawca spełnił przesłankę udokumentowania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach i na podstawie art.477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję poprzez przyznanie mu prawa do emerytury od dnia (...)tj. od dnia, w którym wnioskodawca ukończył 60 lat.